

Predmet: Goran Savić, Saša Čilerdžić i Darko Janković¹ – Zvornik 3

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po₂ 23/10²

Glavni pretres: 11.11.2008.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Ivana Koraća zvanog Zoks

Svedok poznaje optužene po nadimcima Sava i Saša, dok je njihova imena saznao iz novina nakon njihovog hapšenja. Savu [optuženi Savić] poznao je iz viđenja, ali se nisu družili. Posle 10. aprila 1992. godine, optuženi Savić i on prijavili su se u Udruženju Srba iz Bosne i Hercegovine kao dobrovoljci i odmah su bili upućeni u Beograd, a zatim u Zvornik. U Zvorniku su zadužili uniforme i oružje, automatske puške i pištolje, raspoređeni su u jedinicu *Pivarski* i smešteni u hotelu *Standard*, gde je bila i Komanda Zvorničke brigade i TO Zvornik. Njihova jedinica je brojala 13 pripadnika i bila je zadužena za specijalna dejstva. Često, skoro svakodnevno, išli su zajedno u borbe u okolini Zvornika, Bratunca, Kalesije i prema Srebrenici i učestvovali u pronalaženju i onesposobljavanju neprijatelja. Povremeno, po potrebi, učestvovali su u obezbeđenju fabrike *Glinica*. Posle zauzimanja *Kule grada*, u maju 1992, Saša [optuženi Čilerdžić], Toro [Dragan Slavković] i drugi snajperisti došli su iz Srbije i priključeni su jedinici. Saši nije znao prezime, ali mu je bilo poznato da ga zovu Čile ili Legija. U večernjim satima 15. maja došao je njihov starešina i rekao da svi vojnici iz Srbije moraju da se vrate u Srbiju ili da se presele u Zvornik i vode kao Bosanci. Sledećeg jutra, 16. maja 1992, optuženi Savić, optuženi Čilerdžić, Darko Janković zvan Pufta, Dragan Slavković i on razdužili su oružje, podigli vojničku platu i vratili se u Kraljevo. U toku maja svi zajedno obezbeđivali su mitinge Srpske radikalne stranke u Kragujevcu i Podgorici. Nešto kasnije, početkom juna, Stojan Pivarski ga je pozvao da se vrati u Zvornik i ponovo se priključi jedinici. Vratio se, ali ovog puta je bio smešen u Drinjači. U jedinici su tada bili novi ljudi, nikoga nije poznao, ali su zadaci na terenu bili isti. Ranjen je 18. juna i nakon dva dana je otišao u Kraljevo da se odmori. Vratio se u Zvornik 1. jula i ostao do hapšenja, tj. do kraja jula 1992. Čuo je da je bilo zarobljenih muslimana u Domu kulture u Čelopeku i na *Ciglani*, a za zarobljenike na *Ekonomiji* nije znao. Nikada nije bio na *Ekonomiji*, tako da nisu tačni navodi iz opušnice da je zajedno s optuženim Savićem i Draganom Slavkovićem tamo tukao zarobljenike. Što se tiče *Ciglane*, od Slavkovića, koji je bio šef obezbeđenja u fabrici, čuo je da je bilo zarobljenih – dvadesetak Muslimana koji su tu radili. Povremeno je odlazio do fabrike u toku juna, dok u julu nije odlazio jer Slavković više nije bio šef obezbeđenja. Viđao je optužene po gradu u toku juna ili jula 1992, bili su u uniformi i verovatno naoružani puškama i pištoljima. Njih dvojica nikada nisu pljačkali po njegovom naređenju. Nije mu poznato da su učestvovali u ubistvu Ismeta Širaka i povređivanju Denvera Dautovića na *Ciglani*.

¹ Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine doneo je 13.05.2010. rešenje kojim je postupak protiv optuženih Gorana Savića i Saše Čilerdžića spojen sa postupkom protiv optuženog Darka Jankovića. Jedinstveni postupak počeo je 21.10.2010. godine.

² Stari broj predmeta K.V. 1/08.

Suočenje optuženog Gorana Savića i svedoka Ivana Koraća

Suočenje je obavljeno u vezi sa okolnostima da li je svedok Korać došao u stan Dragana Slavkovića u julu 1992, kada je bio prisutan i optuženi Savić, te da li je svedok Korać tada pričao optuženom Saviću da on i Dragan Slavković vode neke Muslimane kamionima u pljačku i da im je to posao. Svedok Korać je izjavio da je on bio u Slavkovićevom stanu, ali da nikada nije rekao da učestvuje u vođenju Muslimana u pljačku jer to nikada nije ni radio. Optuženi Savić je promenio svoj iskaz i izjavio da mu je svedok Korać rekao da samo Dragan Slavković, a ne i svedok, vodi Muslimane u pljačku.

Saslušanje svedoka Dragana Slavkovića zvanog Toro

Svedok poznaje optužene po nadimcima Sava [optuženi Savić] i Saša [optuženi Čilerdžić], dok je njihova imena saznao u toku postupka koji se vodi protiv njega [K.V. 5/05 pred istim Sudom]. Sašu je upoznao na obuci snajperista koja se održala 11-18. novembra 1991. u Beogradu. U maju 1992. godine njih dvojica su se ponovo sreli kada su upućeni na ratište u Zvornik. Bili su smešteni u hotelu *Standard*, gde se nalazila i Komanda Brigade. On je dobio zadatak da obučava meštane i izbeglice, dok je optuženi Čilerdžić raspoređen da obezbeđuje fabriku *Glinica*. Nadređeni su im bili [Stojan] Pivarski i Niški [Svetislav Mitrović]. Ostali su u Zvorniku do 21. maja, kada ih je komandant Mišo Stupar vratio u Srbiju, nakon povlačenja JNA iz BiH. Dana 1. juna 1992. vratio se u Zvornik i počeo da radi kao šef obezbeđenja *Ciglani* i Pivarski i Niški su ga povremeno angažovali da ide u borbene zadatke. U toku juna vratili su se i ostali. Viđao je Savu i Sašu na *Ciglani*, ali oni tamo nisu bili zaposleni. Njegova devojka Svetlana, koja je na *Ciglani* radila kao sekretarica, rekla mu je da ih je verovatno direktor Miša Jović zaposlio da nekoliko dana nešto pomognu, ali da nije to hteo da mu kaže. Nikada nisu zajedno vodili zarobljene Muslimane u pljačku i prikupljanje građevinskog materijala. Takođe, na *Ciglani* je viđao i Darka Jankovića zvanog Pufta, koji je pravio mnogo problema. Nisu bili u dobrim odnosima i nisu tačni navodi optuženih da je Janković živeo kod njega.

Seća se da su 12. maja na ručku kod komšinice Ane Jović bili Sava, Zoks [Ivan Korać], Niški i Pivarski i da im je ona ispričala da su Muslimani bezobrazno postupali sa srpskim ženama dok su držali Zvornik, u čemu se naročito isticao jedan sa nadimkom *Bubica*. Neko od prisutnih je rekao da je *Bubica* zatvoren na *Ekonomiji* i dogovorili su se da ga sutradan posete i ispituju. *Ekonomiju* su obezbeđivali policajci koji su ih odmah pustili da uđu jer je jedinica Pivarskog bila poznata i prepoznatljiva po simbolu kobre na rukavu. Nisu im postavljali nikakva pitanja zbog čega su došli, već su ih uveli u prostoriju u kojoj je bilo dvadesetak zarobljenika. Pitao je *ko je Bubica*, pa ga je, kada se ovaj javio, ispitivao zbog čega je maltretirao žene. Ovaj je to negirao, tako da mu je svedok udario dva-tri šamara. Sava je bio prisutan, ali se svedok ne seća da je Bubici skinuo lančić i rekao da mu to više neće trebati.

Krajem juna 1992. godine, dok je pecao na Drini, došao je stražar iz *Ciglani* i rekao mu je da je Pufta ubio jednog Muslimana. Odmah je otišao do fabrike i video policiju kako odlazi sa uviđaja. Pokazali su mu mesto na kome je čovek ubijen. Još uvek se videla voda kojom su isprali krv, mada je telo već bilo odneto. Rekli su mu da je Pufta došao pijan ili drogiran, da je maltretirao zatvorenike i da je ubijenog čoveka izveo napolje jer je imao istetoviran polumesec. Tražio je

Puftu po gradu i našao ga u kafani. Bio je jako pijan. Svedok je pozvao Puftine roditelje i njegov otac je rekao da ga pošalju kući u Kraljevo. Smestio ga je u kamion kod jednog vozača koji je putovao prema Čačku. Nakon toga ga više nije video. Nisu tačni navodi optuženih da su ga oni poslali kući autobusom a da je pre toga Pufta došao u Slavkovićev stan da spakuje svoje stvari. Tog dana ih nije ni video.

Suočenje optuženog Gorana Savića i svedoka Dragana Slavkovića

Suočenje je obavljeno u vezi sa razlikama u njihovim iskazima. Optuženi je ponovio da nikada nije bio na *Ekonomiji* i *Ciglani*, da za vreme boravka u Zvorniku nije nosio pištolj i da je bio u stanu svedoka Slavkovića kada je po nagovoru Puftine majke došao po Puftu i poslao ga autobusom za Kraljevo. Svedok Slavković je ponovio da je optuženi bio sa njim na *Ekonomiji*, da ga je viđao na *Ciglani*, da je bio naoružan pištoljem a da nikako nije mogao biti u njegovom stanu tražeći Puftu jer Pufta i on nikada nisu živeli zajedno.

Suočenje optuženog Saše Ćilerdžića i svedoka Dragana Slavkovića

Suočenje je obavljeno u vezi sa razlikama u njihovim iskazima. Optuženi je rekao da nije bio na obuci snajperista u novembru 1991. godine, da je snajpersku pušku prvi put dobio u Zvorniku i da nije bio zadužen pištoljem, da je sredinom jula 1992. bio u svedokovom stanu kada je zajedno s optuženim Savićem došao po Puftu i da nikada nije bio na *Ciglani*. Svedok Slavković je ponovio da je optuženog viđao na *Ciglani*, da je video da je nosio pištolj i da nikako nije moguće da je bio u njegovom stanu sredinom jula jer je on već početkom jula napustio Zvornik. Optuženi Ćilerdžić je ponovio da smatra da ga je svedok zamenio sa jednim drugim vojnikom, Sašom Ćirkovićem iz Zvornika.

Predog optuženih

Optuženi su predložili da im se ukine mera javljanja u policijskoj stanici zbog toga što im to predstavlja teškoću, a s obzirom da su se do sada redovno pojavljivali na glavnom pretresu. Tužilac je zatražio da se prethodno pribavi izveštaj nadležnog organa tj. policijske stanice o njihovom dosadašnjem ispunjavanju obaveze javljanja, nakon čega će se izjasniti o predlogu optuženih.

Komentar:

Svedok Dragan Slavković svedočio je neuverljivo i neiskreno i nije saradivao prilikom suočenja, da bi nakon opomene predsednice Veća da mora da se izjasni odgovarao *da sve to nije važno*. Delovalo je kao da krivi optužene zbog toga što je osuđen na 15 godina zatvora (u izdvojenom predmetu K.V. 5/05) i da zbog toga svedoči suprotno njihovoj odbrani i svedočenju svedoka Ivana Koraća. Optuženi Savić i Ćilerdžić, kao i svedok Korać, bili su vidno iznervirani kada je svedok Slavković pomenuo da su pripadnici jedinice *Pivarskog* nosili znak kobre na rukavu.